

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 การเพาะเลี้ยงจุลสาหร่ายในขวดโหลที่มีน้ำหล่อเย็น

ถ่ายเซลล์สาหร่ายจาก stock culture ที่เลี้ยงไว้ในขวดรูปชมพู่ที่มีอาหารเหลวปริมาณ 100 มิลลิลิตร ที่วางไว้ที่อุณหภูมิห้องและได้รับแสงเป็นเวลานาน 7 วัน จึงสามารถนำเชื้อไปเลี้ยงลงในขวดโหลใสที่มีอาหารเหลว BG11 อยู่ 3 ลิตร แล้วเติมสารละลายบัพเฟอร์ฟอสเฟตลงไปเพื่อควบคุมความเป็นกรดค้างให้ได้ประมาณ 7 และนำขวดโหลไปวางในตู้ปลาที่มีน้ำอยู่ให้ได้ระดับเท่ากับอาหารในขวดโหลเพื่อช่วยควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ และให้แสงตลอดเวลา เลี้ยงไว้เป็นเวลา 7 - 14 วัน แล้วทำการกรองเซลล์สาหร่ายและนำไปอบที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ได้เซลล์แห้งจากการเลี้ยงคือ 0.23 กรัมต่ออาหารเหลว 1 ลิตร

ตารางที่ 4.1 ผลการเพาะเลี้ยงสาหร่ายในขวดโหลที่มีน้ำหล่อเย็น

ขวดโหลที่	วันที่เลี้ยง (วัน)	เซลล์แห้ง (กรัม)
1	7	0.392
2	5	0.465
3	5	0.476
4	5	1.275
5	3	0.655
6	4	0.464
7	7	1.331
8	3	0.272
9	4	0.463
10	3	0.39
11	8	1.191
12	5	0.715

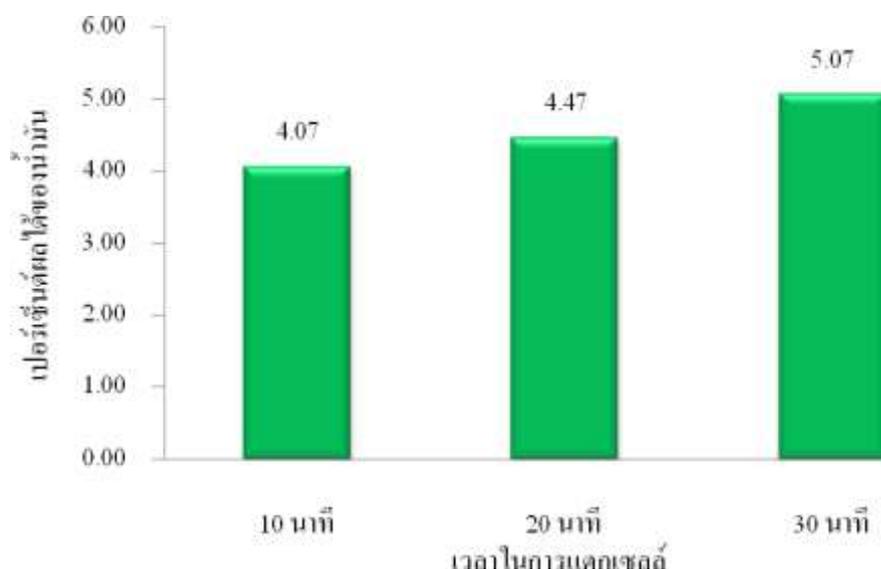
4.2 การวิเคราะห์ความชื้นของเซลล์จุลสาหร่ายแห้ง

เซลล์แห้งของจุลสาหร่ายที่ได้จากการเลี้ยงที่ผ่านการอบแห้งที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียสอาจยังมีความชื้นหลงเหลืออยู่ และอาจมีผลต่อการสกัดน้ำหนักรวมได้ทำการวิเคราะห์หาความชื้นของจุลสาหร่ายจากการวิเคราะห์หาความชื้นจากจุลสาหร่ายพบว่าเซลล์จุลสาหร่ายแห้งมีความชื้นอยู่ที่ 7.4 เปอร์เซ็นต์

4.3 การสกัดไขมันจากจุลสาหร่าย

4.3.1 ผลการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องอัลตราโซนิก

การสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องอัลตราโซนิก โดยใช้เซลล์จุลสาหร่ายแห้ง 0.5 กรัมผสมน้ำกลั่น 30 มิลลิลิตร เพื่อทำการแตกเซลล์โดยทำการปรับเครื่องอัลตราโซนิกให้มีอุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ไล่ก๊าซ 1 นาที แล้วทำการแตกเซลล์เป็นเวลา 10 20 และ 30 นาที นำจุลสาหร่ายที่ทำการแตกเซลล์แล้วมาเติมตัวทำละลาย นำไปเข้าเครื่องเขย่าเป็นเวลา 20 นาที ทำการระเหยคลอโรฟอร์มทิ้งโดยการนำเข้าเตาอบ อบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส หลังจากการอบแห้งเสร็จ นำไปเข้าโถดูดความชื้นเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง หลังจากนั้นนำไปชั่งจะได้น้ำหนักของไขมันจากการสกัด

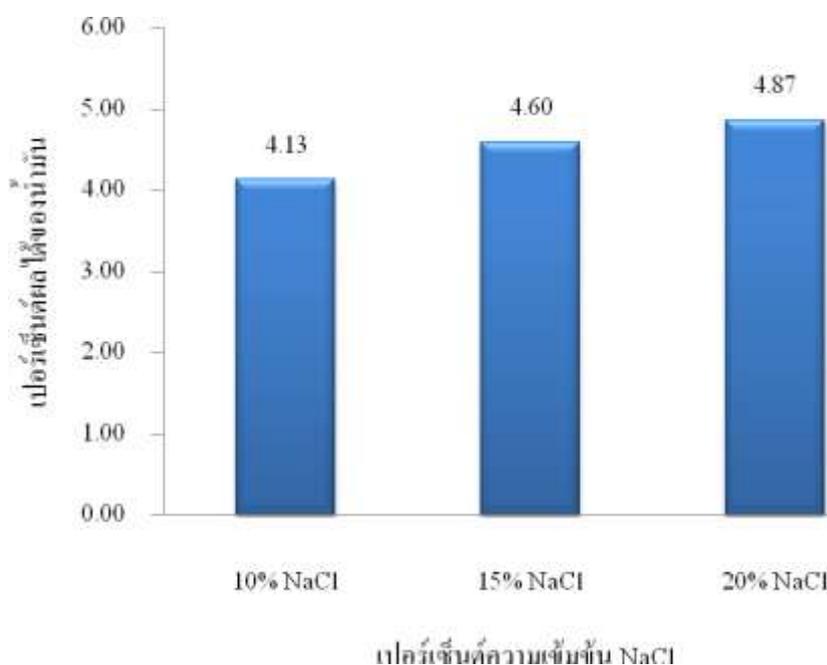

รูปที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันกับเวลาที่สกัดด้วยเครื่องอัลตราโซนิกที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

จากรูปที่ 4.1 แสดงการเปรียบเทียบการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องอัลตราโซนิก 50 องศาเซลเซียส ที่ 10 20 และ 30 นาที พบว่าการสกัดด้วยเครื่องอัลตราโซนิกที่เวลาเพิ่มขึ้นจะทำให้ได้เปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันต่อเซลล์ของจุลสาหร่ายเพิ่มขึ้นคือ 4.07 เปอร์เซ็นต์ 4.47 เปอร์เซ็นต์ และ 5.07 เปอร์เซ็นต์ ดังแสดงในรูปที่ 4.1 จากการทดลองทำให้สามารถสรุปได้ว่าการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องอัลตราโซนิกที่เวลา 30 นาที จะได้เปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันจากการสกัดต่อเซลล์จุลสาหร่ายแห้งมากที่สุด

4.3.2 การสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีออสโมติกซ็อก

การสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีออสโมติกซ็อกโดยใช้เซลล์จุลสาหร่ายแห้ง 0.5 กรัมผสมโซเดียมคลอไรด์ความเข้มข้น 10 15 และ 20 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณ 30 มิลลิลิตร ลงในขวดรูปชมพู่ หลังจากนั้นห่อปิดขวดรูปชมพู่ด้วยฟอล์ยให้มิดชิดเพื่อป้องกันแสงจากภายนอก หลังจากนั้นวางทิ้งไว้เพื่อให้เซลล์สาหร่ายแตกตัวเป็นเวลา 2 วัน นำจุลสาหร่ายที่ทำการแตกเซลล์แล้วมาเติมตัวทำละลาย นำไปเข้าเครื่องเขย่าเป็นเวลา 20 นาที ทำการระเหยคลอโรฟอร์มทิ้งโดยการนำเข้าเตาอบ อบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส หลังจากการอบแห้งเสร็จ นำไปเข้าโถดูดความชื้นเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง หลังจากนั้นนำไปชั่งจะได้น้ำหนักของไขมันจากการสกัด

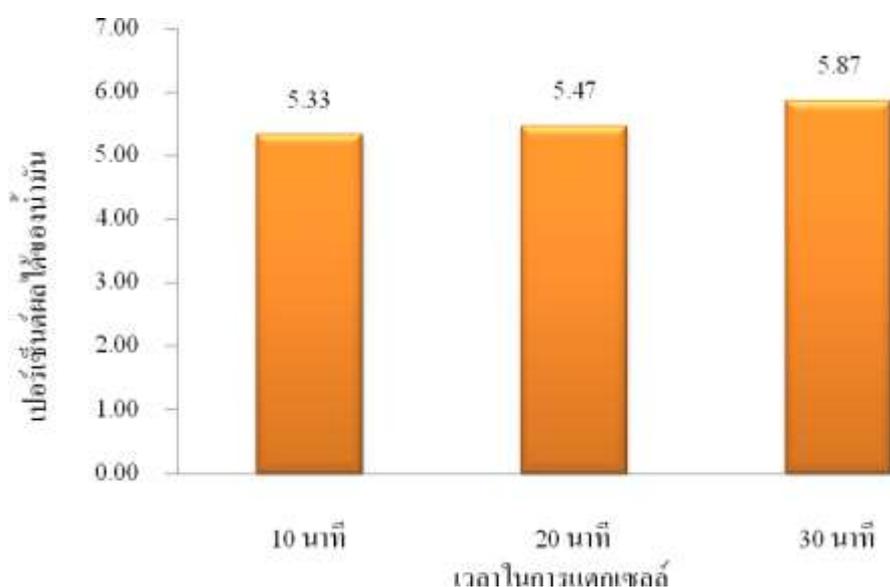

รูปที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันกับเปอร์เซ็นต์ความเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์ที่สกัดด้วยวิธีออสโมติกซ็อก

จากรูปที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีออสโมติกซ็อก ที่เปอร์เซ็นต์ความเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์ พบว่าการสกัดด้วยวิธีออสโมติกซ็อกที่ความเข้มข้นเพิ่มขึ้นจะทำให้ได้เปอร์เซ็นต์ของไขมันจากการสกัดต่อเซลล์ของจุลสาหร่ายเพิ่มขึ้นคือ 4.13 เปอร์เซ็นต์ 4.60 เปอร์เซ็นต์ และ 4.87 เปอร์เซ็นต์ ดังแสดงในรูปที่ 4.2 จากการทดลองทำให้สามารถสรุปได้ว่าการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีออสโมติกซ็อกที่ความเข้มข้น NaCl 20 เปอร์เซ็นต์จะได้เปอร์เซ็นต์ไขมันจากการสกัดต่อเซลล์จุลสาหร่ายมากที่สุด

4.3.3 การสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีไมโครเวฟ

การสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีไมโครเวฟ โดยใช้เซลล์จุลสาหร่ายแห้ง 0.5 กรัมผสมน้ำ 30 มิลลิลิตร นำเข้าเครื่องไมโครเวฟที่พลังงาน 100 วัตต์ เป็นเวลา 10 20 และ 30 นาที นำจุลสาหร่ายที่ทำการแตกเซลล์แล้วมาเติมตัวทำละลาย นำไปเข้าเครื่องเขย่าเป็นเวลา 20 นาที ทำการระเหยคลอโรฟอร์มทิ้งโดยการนำเข้าเตาอบ อบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส หลังจากการอบแห้งเสร็จ นำไปเข้าโถดูดความชื้นเป็นเวลาครึ่งชั่วโมง หลังจากนั้นนำไปชั่งจะได้น้ำหนักของไขมันจากการสกัด

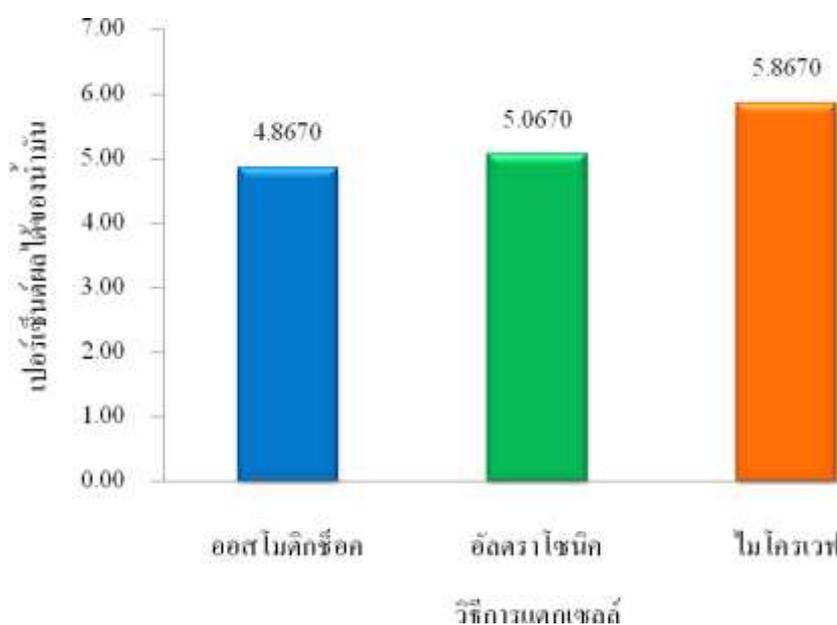

รูปที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันจากการสกัดกับเวลาที่สกัดด้วยเครื่องไมโครเวฟ 100 วัตต์

จากรูปที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องไมโครเวฟ 100 วัตต์ ที่ 10 20 และ 30 นาที พบว่าการสกัดด้วยเครื่องไมโครเวฟ 100 วัตต์ ที่เวลาเพิ่มขึ้นจะทำให้ได้เปอร์เซ็นต์

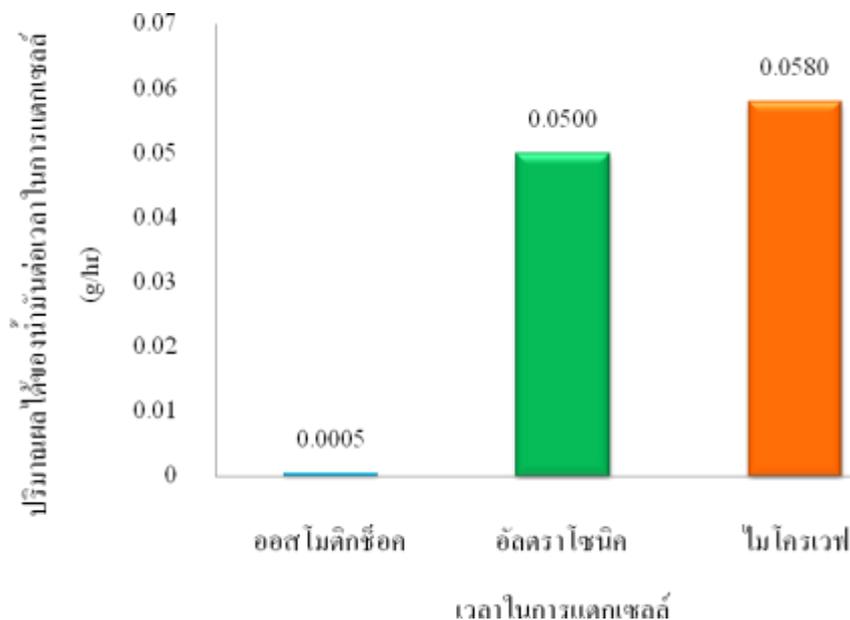
ของผลได้ของไขมันจากการสกัดต่อเซลล์ของจุลสาหร่ายเพิ่มขึ้นคือ 5.40 เปอร์เซ็นต์ 5.60 เปอร์เซ็นต์ และ 5.87 เปอร์เซ็นต์ ดังแสดงในรูปที่ 4.3 จากการทดลองทำให้สามารถสรุปได้ว่าการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องไมโครเวฟ 100 วัตต์ ที่เวลา 30 นาทีจะได้เปอร์เซ็นต์ผลได้จากการสกัดต่อเซลล์จุลสาหร่ายมากที่สุด

4.4 การเปรียบเทียบผลที่ได้จากการสกัดทั้ง 3 วิธีต่อเวลาที่ใช้ในการแตกเซลล์

รูปที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันกับวิธีการสกัดต่างๆ

จากรูปที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลได้กับวิธีการสกัดต่างๆ จะเห็นได้เปอร์เซ็นต์ไขมันจากการสกัดด้วยเครื่องไมโครเวฟมีปริมาณสูงกว่าไขมันจากการสกัดอีกสองวิธีทั้งที่ใช้เวลาในการสกัดเท่ากับวิธีอัลตราโซนิค และใช้เวลาน้อยกว่าวิธีออสโมติกซ็อก

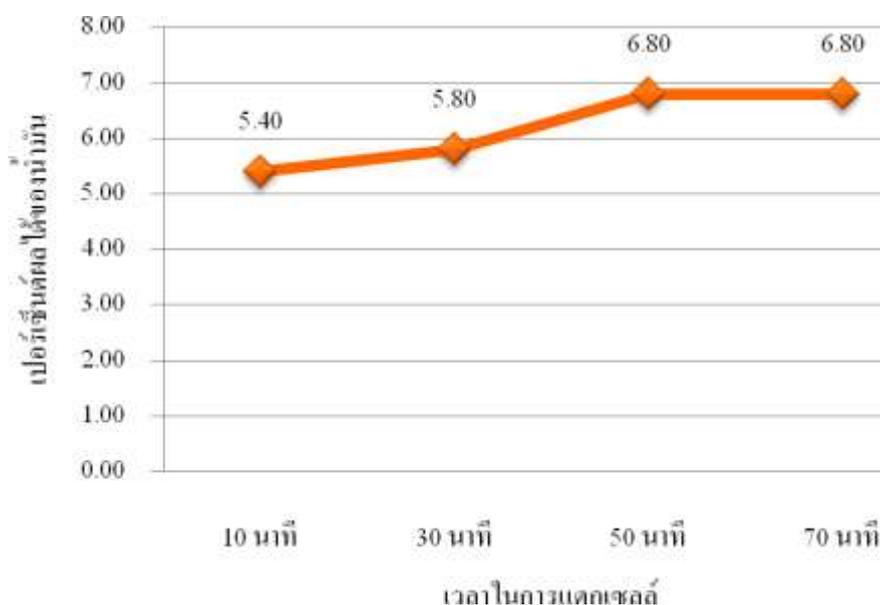
รูปที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณผลได้ของไขมันต่อเวลาในการแตกเซลล์กับวิธีการสกัดต่างๆ

จากรูปที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีออสโมติกซ็อก ด้วยเครื่องไมโครเวฟ 100 วัตต์ และด้วยเครื่องอัลตราโซนิค เมื่อเปรียบเทียบกับเวลาในการสกัดที่เท่ากัน พบว่าวิธีออสโมติกซ็อกให้ไขมันในปริมาณที่น้อยที่สุด คือ 0.0005 กรัมต่อเวลาในการสกัด 1 ชั่วโมง เมื่อเทียบกับวิธี อัลตราโซนิค และวิธีไมโครเวฟถือว่ามีค่าน้อยมาก ส่วนวิธีอัลตราโซนิค และวิธีไมโครเวฟมีค่าผลได้ของไขมันที่ใกล้เคียงกัน คือ 0.0500 และ 0.0580 กรัมต่อชั่วโมง

เมื่อดูผลที่ได้จากการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายจากทั้ง 3 วิธี โดยเปรียบเทียบกับเวลาที่ใช้ในการแตกเซลล์ พบว่าวิธีออสโมติกซ็อกให้ปริมาณผลได้น้อยกว่าอีกสองวิธีมาก เพราะการสกัดด้วยวิธีนี้ต้องใช้เวลาในการแตกเซลล์นานถึง 2 วัน แต่กับอีกสองวิธีใช้เวลาในการแตกเซลล์เพียง 30 นาที และมีไขมันในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน จึงได้ทำการหาสภาวะที่ดีที่สุดของทั้งสองวิธี

4.5 การหาสภาวะที่ดีที่สุดในการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีไมโครเวฟ

จากผลการเปรียบเทียบการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วย จึงทำให้ต้องหาสภาวะที่ดีที่สุดในการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีไมโครเวฟ โดยทำการทดลองเช่นเดียวกันกับการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องไมโครเวฟแต่เพิ่มเวลาในการแตกเซลล์ครั้งละ 20 นาที จนกว่าจะได้ไขมันจากการสกัดคงที่

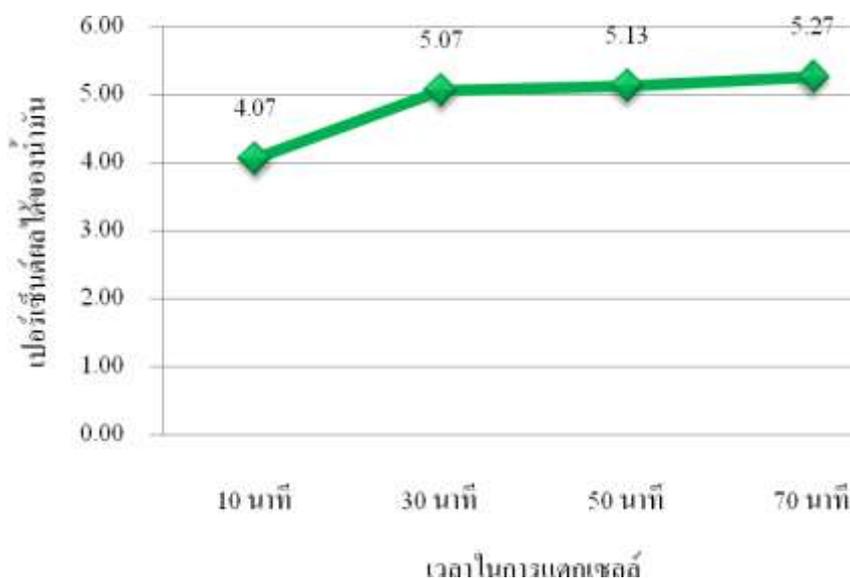
รูปที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันกับเวลาที่ใช้ในการแตกเซลล์ด้วยเครื่องไมโครเวฟ 100 วัตต์

จากรูปที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันกับเวลาที่ใช้ในการแตกเซลล์ด้วยเครื่องไมโครเวฟ เพื่อหาเวลาในการแตกเซลล์ด้วยเครื่องไมโครเวฟที่ทำให้ไขมันจากการสกัดมีค่าสูงที่สุด จากการทดลองพบว่า ที่เวลาในการแตกเซลล์ที่ 50 และ 70 นาที ไขมันจากการสกัดมีค่าเท่ากันคือ 6.8 เปอร์เซ็นต์ ไขมันจากการสกัดต่อเซลล์จุลสาหร่ายแห้ง ที่เวลา 50 นาทีเป็นเวลาน้อยที่สุด ที่ทำให้ได้ไขมันจากการสกัดมีค่าสูงที่สุด จึงถือได้ว่าเวลาที่ใช้ในการแตกเซลล์ด้วยเครื่องไมโครเวฟที่ดีที่สุดคือ 50 นาที จากหลักการทำงานของเครื่องไมโครเวฟคือ การที่คลื่นไมโครเวฟไปทำให้อนุภาคของน้ำภายในเซลล์เกิดการสั่นสะเทือน และเสียดสีกันจนเกิดความร้อนจึงทำให้น้ำภายในเซลล์เกิดการเปลี่ยนแปลงสถานะทำให้ความดันภายในเซลล์เพิ่มสูงขึ้น ผนังเซลล์จึงแตกออก และไขมันจากจุลสาหร่ายที่อยู่ภายในเวคิลโอล ก็เกิดการสั่นสะเทือนจนเกิดความร้อนและความดันภายในเวคิลโอลเพิ่มสูงขึ้นและแตกออก ด้วยหลักการดังกล่าวจึงทำให้การแตกเซลล์ด้วยวิธีนี้ได้ผลดี

4.6 การหาสภาวะที่ดีที่สุดในการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีอัลตราโซนิค

จากผลการเปรียบเทียบการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วย จึงทำให้ต้องหาสภาวะที่ดีที่สุดในการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีอัลตราโซนิค โดยทำการทดลองเช่นเดียวกันกับการสกัดไขมันจากจุล

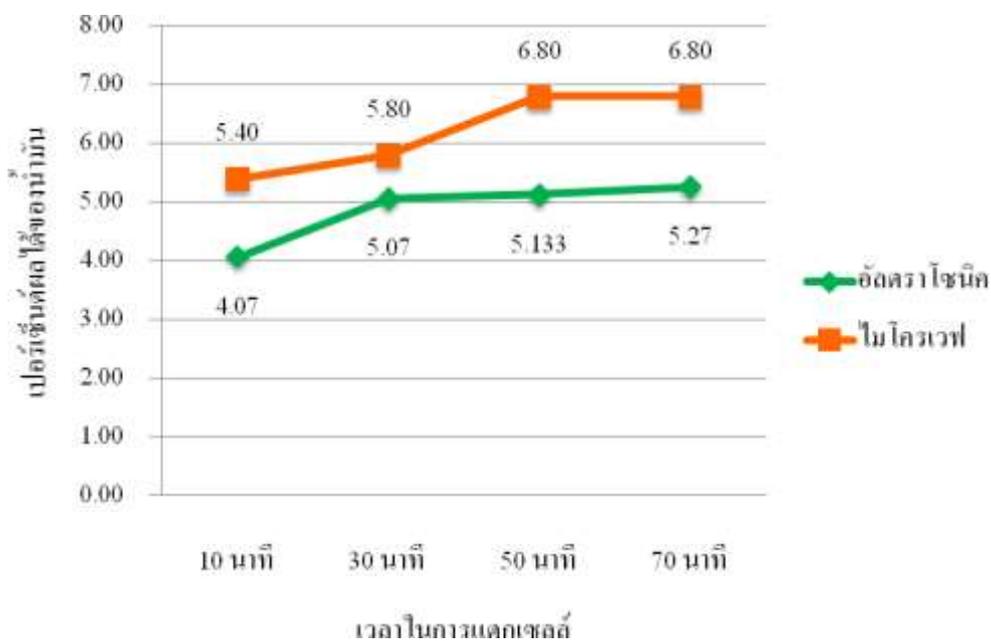
สำหรับด้วยเครื่องอัลตราโซนิกแต่เพิ่มเวลาในการแตกเซลล์ครั้งละ 20 นาที จนกว่าจะได้ไขมันจากการสกัดคงที่

รูปที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันกับเวลาที่ใช้ในการแตกเซลล์ด้วยเครื่องอัลตราโซนิก อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

จากรูปที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันกับเวลาที่ใช้ในการแตกเซลล์ด้วยเครื่องอัลตราโซนิก เพื่อหาเวลาในการแตกเซลล์ด้วยเครื่องอัลตราโซนิกที่ทำให้ผลได้จากการสกัดมีค่าสูงที่สุด จากการทดลองพบว่า ที่เวลาในการแตกเซลล์ที่ 30 50 และ 70 นาที ไขมันจากการสกัดมีค่าใกล้เคียงและเกือบคงที่ที่ 5.07 - 5.27 เปอร์เซ็นต์ ไขมันของน้ำมันจากการสกัดต่อเซลล์จุลสาหร่ายแห้ง ที่เวลา 30 นาที ขึ้นไปมีค่าไม่ต่างกันมากจึงถือได้ว่าที่เวลาในการแตกเซลล์ 30 นาทีเป็นเวลาน้อยที่สุด ที่ทำให้ได้ไขมันจากการสกัดมีค่าสูงที่สุด โดยหลักการทำงานของเครื่องอัลตราโซนิกเป็นการอาศัยหลักการเชิงกลโดยที่คลื่นอัลตราโซนิกทำให้อนุภาคของน้ำสั่นเกิดเป็นคลื่นอัดคลื่นขยาย ทำให้ผนังเซลล์โดนอัดและขยายจนเกินแรงที่ผนังเซลล์รับได้จนแตกในที่สุด แต่เนื่องไขมันจากจุลสาหร่ายอาศัยอยู่ในแวคิโอล และแวคิโอลมีขนาดเล็กกว่าเซลล์มากจึงทำให้คลื่นอัดคลื่นขยายไปทำให้เชื้อหุ้มแวคิโอลแตกได้ไม่หมด การแตกเซลล์ด้วยวิธีนี้จึงมีความสามารถน้อยกว่าวิธีไมโครเวฟ

4.7 การเปรียบเทียบสภาวะที่ดีที่สุดจากการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยวิธีไมโครเวฟกับวิธีอัลตราโซนิก

รูปที่ 4.8 การเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ผลได้ของไขมันจากการสกัดด้วยวิธีอัลตราโซนิกกับวิธีไมโครเวฟ

จากรูปที่ 4.8 สภาวะที่ดีที่สุดจากการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องไมโครเวฟ คือเวลาในการแตกเซลล์ 50 นาที ได้เปอร์เซ็นต์ไขมันจากการสกัด 6.8 เปอร์เซ็นต์ต่อเซลล์จุลสาหร่ายแห้ง และการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายด้วยเครื่องอัลตราโซนิก คือใช้เวลาในการแตกเซลล์ 30 นาที ได้เปอร์เซ็นต์ไขมันจากการสกัด 5.07 เปอร์เซ็นต์ต่อเซลล์จุลสาหร่ายแห้ง พบว่าวิธีการสกัดไขมันด้วยวิธีไมโครเวฟที่ใช้เวลาในการแตกเซลล์ 50 นาที สามารถได้เปอร์เซ็นต์ไขมันจากการสกัดต่อเซลล์จุลสาหร่ายแห้งสูงที่สุด

4.8 การวิเคราะห์ผลได้จากการสกัดด้วยไมโครเวฟ 50 นาที

จากการหาสภาวะที่ดีที่สุดในการสกัดไขมันจากจุลสาหร่ายพบว่า การสกัดด้วยเครื่องไมโครเวฟที่เวลา 50 นาที เป็นเวลาที่น้อยที่สุดที่จะได้ผลได้สูงที่สุด และเพื่อเป็นการยืนยันผล ได้ทำการวิเคราะห์ความชื้นของไขมันจากการสกัด และได้วิเคราะห์กรดไขมันจากผลได้พบว่าผลได้ของไขมันประกอบไปด้วย 35.729 เปอร์เซ็นต์น้ำมันในรูปกรดปาล์มเมติกอิสระ และมีค่าความชื้นอยู่ 7.41 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากกรดปาล์มเมติกเป็นองค์ประกอบหลักของกรดไขมันที่มีในจุลสาหร่าย จึงช่วยยืนยันได้ว่าผลได้จากการสกัดไขมันมีกรดไขมันจากจุลสาหร่ายเป็นส่วนประกอบหลัก